TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2004 m. spalio 21 d.*

Byloje C-8/03

dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagal EB 234 straipsnį,

pateikto *Tribunal de première instance de Bruxelles* (Belgija) 2002 m. gruodžio 24 d. sprendimu, Teisingumo Teisme gautu 2003 m. sausio 10 d.,

Banque Bruxelles Lambert SA (BBL)

prieš

Belgijos valstybę,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts ir S. von Bahr (pranešėjas),

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. kovo 11 d. teismo posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— *Banque Bruxelles Lambert SA (BBL)*, atstovaujamo advokatų B. de Duve, S. Houx ir F. Herbert,

— Belgijos Karalystės, atstovaujamos E. Dominkovitis, padedamos advokačių G. Vandersanden ir E. De Plaen,

— Graikijos Respublikos, atstovaujamos D. Kalogiros ir S. Spyropoulos, padedamos M. Tassopoulou,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Traversa ir C. Giolito,

išklausęs 2004 m. gegužės 18 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 4 straipsnio, 9 straipsnio 2 dalies e punkto ir 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunkčio aiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje *Banque Bruxelles Lambert SA* (*BBL*) (toliau – BBL) *prieš Belgijos valstybę* dėl vietos, kur BBL teikia paslaugas investicinėms kintamojo kapitalo bendrovėms (toliau – IKKB), įsteigtoms Liuksemburge, nustatymo pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) tikslais.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal Šeštosios direktyvos 2 straipsnio 1 dalį PVM apmokestinamas „prekių tiekimas ar paslaugų teikimas, kai šalies teritorijoje už atlygį prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

4 Pagal šios Direktyvos 4 straipsnio 1 ir 2 dalis:

„1. „Apmokestinamasis asmuo“ – tai bet kuris asmuo, savarankiškai vykdantis bet kurioje vietoje bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą 2 dalyje, nesvarbu, koks tos veiklos tikslas ar rezultatas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta ekonominė veikla apima visokią gamintojų, prekiautojų ir kitų paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant kasybą ir žemės ūkio gamybos veiklą, taip pat įvairių profesijų atstovų veiklą. Materialaus ir nematerialaus turto naudojimas, siekiant gauti nuolatinių pajamų, taip pat laikomas ekonomine veikla“.

5 Šios Direktyvos 9 straipsnio 1 dalis ir 2 dalies e punkto trečioji ir penktoji įtraukos nustato:

„1. Paslaugų teikimo vieta laikoma ta vieta, kur paslaugų teikėjas turi įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinę įmonę, iš kurios teikia paslaugas, arba, jeigu tokios verslo vietos ar nuolatinės įmonės nėra, vieta, kur jis turi nuolatinį adresą arba kur paprastai gyvena.

2. Tačiau:

<...>

e) toliau nurodytų paslaugų, teikiamų klientams, įsisteigusiems už Bendrijos ribų, arba apmokestinamiems asmenims, įsisteigusiems Bendrijoje, bet ne toje pačioje šalyje kaip paslaugų teikėjas, suteikimo vieta laikoma ta vieta, kur klientas yra įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinę verslo vietą, į kurią teikiamos paslaugos, arba jei tokios vietos nėra, ta vieta, kur jis turi nuolatinį adresą ar paprastai gyvena:

<...>

— konsultantų, inžinierių, konsultacinių biurų, teisininkų, buhalterių ir kitos panašios paslaugos, taip pat duomenų apdorojimas ir informacijos teikimas;

— <...>

— banko, finansiniai ir draudimo sandoriai, įskaitant perdraudimą, išskyrus seifų nuomą".

6 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 5 ir 6 papunkčiai nustato, kad valstybės narės atleidžia nuo mokesčio:

„5. sandorius, įskaitant derybas, bet išskyrus valdymą ir saugojimą, susijusius su akcijomis, turto dalimis bendrovėse ar asociacijose, įmonių obligacijomis ir kitais vertybiniais popieriais <...>;

6. specialiųjų investicinių fondų, kaip juos apibrėžia valstybės narės, valdymą".

7 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvos 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, p. 3) 1 straipsnio 2 dalis apibrėžia kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektus (toliau – KIAVPS) kaip subjektus:

„— kurių vienintelis tikslas yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius ir kurie veikia vadovaudamiesi rizikos skaidymo principu,

ir

— kurių investiciniai vienetai savininkų pageidavimu yra tiesiogiai ar netiesiogiai atperkami ar išperkami už tų subjektų turtą.<...>".

8 Pagal to paties 1 straipsnio 3 dalį šie subjektai gali būti steigiami „pagal sutarčių teisę (kaip bendrieji investiciniai fondai, valdomi valdymo įmonių) arba pagal patikėjimo teisę (kaip patikėjimo fondai), arba pagal įstatus (kaip investicinės bendrovės)".

Nacionalinės teisės aktai

9 Belgijos PVM kodekso 4 straipsnio 1 dalies redakcija, kuri buvo taikoma pagrindinės bylos aplinkybėms, nustato:

„Apmokestinamasis asmuo reiškia bet kokį asmenį, nuolat ir savarankiškai vykdantį ekonominę veiklą, kuri gali būti pagrindinė ar papildoma, ja siekiama pelno ar ne, kuris tiekia prekes ar teikia paslaugas, numatytas šiame kodekse, nepriklausomai nuo šios ekonominės veiklos vykdymo vietos."

10 To paties kodekso 21 straipsnio 2 dalis nustato:

„Paslaugų teikimo vieta laikoma ta vieta, kur paslaugų teikėjas turi įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinę įmonę, iš kurios teikia paslaugas, arba, jeigu tokios verslo vietos ar nuolatinės įmonės nėra, ta vieta, kur jis turi nuolatinį adresą arba kur paprastai gyvena".

11 Belgijos PVM kodekso 21 straipsnio 3 dalies 7 punkto d ir e papunkčiuose nustatyta išimtis iš 2 dalies, tai yra paslaugų teikimo vieta laikoma:

„7° vieta, kur paslaugų gavėjas turi įsteigęs savo verslą arba turi nuolatinę įmonę, kur gaunamos paslaugos, arba, jeigu tokios verslo vietos ar nuolatinės įmonės nėra, ta vieta, kur jis turi nuolatinį adresą arba kur paprastai gyvena, jei paslaugos teikiamos

klientams, įsisteigusiems už Bendrijos ribų, arba apmokestinamiems asmenims, įsisteigusiems Bendrijoje, bet kitoje nei paslaugų teikėjas valstybėje, jų ekonominei veiklai ir tiek, kiek šis paslaugų teikimas apima:

<...>

d) įprastos veiklos metu teisinių ar kitų patarėjų, buhalterių, inžinierių, konsultacinių biurų ir kitų panašias paslaugas teikiančių teikėjų suteiktas intelektines paslaugas, taip pat duomenų apdorojimą ir informacijos teikimą <...>;

e) banko, finansinius ir draudimo sandorius, įskaitant perdraudimą, išskyrus seifų nuomą".

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

12 Iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą išplaukia, kad pagrindinės bylos metu BBL teikė paslaugas Liuksemburgo IKKB (*BBL Renta Fund, BBL Renta Cash, BBL Patrimonial, International Aviation Fund, BBL Capital Cash, BBL Portfelio* ir *BBL (L) Invest*). Pagal konsultavimo sutartį, pasirašytą su kiekvienu iš šių IKKB, BBL įsipareigojo:

— padėti IKKB valdyti jų turtą ir užtikrinti, kad kiekvienas su tuo susijęs patarimas atitiktų bendrą IKKB valdymo kryptį ir investavimo politiką;

— už kasdienį valdymą atsakingiems IKKB asmenims pateikti visus dokumentus, informaciją ir juos konsultuoti žodžiu ar raštu tiek, kiek, tų asmenų manymu, būtina jų pareigoms atlikti;

— padėti IKKB akcijų, obligacijų ir kitų perleidžiamų vertybinių popierių įsigijimo, pasirašymo, perleidimo ir disponavimo klausimais, taip pat sandoriuose su užsienio valiuta ir grynųjų pinigų cirkuliacija.

13 1998 m. vasario mėnesį Lježo specialioji mokesčių inspekcija atliko BBL 1993 m. gegužės 1 d.–1997 m. gruodžio 31 d. laikotarpio veiklos patikrinimą. Po šio patikrinimo 1998 m. gegužės 28 d. buvo surašytas protokolas, kur teigiama, kad BBL Liuksemburgo IKKB už konsultavimo paslaugas išrašytose sąskaitose neišskyrė PVM, nes remdamasis Belgijos PVM kodekso 21 straipsnio 3 dalies 7 punkto d ir e papunkčiais nusprendė, kad šios paslaugos buvo suteiktos Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje.

14 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis protokolu, teigia, kad Belgijos PVM kodekso 21 straipsnio 3 dalies 7 punkto d ir e papunkčiai netaikomi, nes Liuksemburgo IKKB pagal Liuksemburgo įstatymus nelaikomi apmokestinamaisiais asmenimis.

15 Be to, pagal protokolą BBL siekė išvengti arba leisti išvengti PVM, nes jis negalėjo nežinoti, kad PVM nuo Liuksemburgo IKKB suteiktų paslaugų vertės nebuvo sumokėtas nei Belgijos, nei Liuksemburgo valstybėse.

16 1998 m. birželio 8 d. BBL buvo išsiųstas nurodymas, tarp kita ko, sumokėti 45 491 373, 03 EUR PVM už 1993 m. gegužės 1 d.–1997 m. gruodžio 31 d. laikotarpį, 90 982 746, 07 EUR baudos, kuri sudarė 200 procentų, ir 1 819 654, 49 EUR palūkanų už pavėluotą sumokėjimą nuo 1998 m. sausio 1 d. iki birželio 20 d.

17 BBL dėl nurodymo pateikė ieškinį *Tribunal de première instance de Bruxelles* (Briuselio pirmosios instancijos teismui).

18 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pareiškė, kad nuomonė, jog kiekviena valstybė narė gali nuspręsti, ar laikyti jos teritorijoje įsisteigusius ar ten veiklą vykdančius asmenis PVM apmokestinamaisiais asmenimis, ar jų tokiais nelaikyti, yra neteisingas Bendrijos nuostatų, susijusių su PVM, kurių tikslas harmonizuoti apmokestinamojo asmens sąvoką ir paskirstyti tarp valstybių narių teisę apmokestinti sandorius, nustatant vienodą prekių ir paslaugų teikimo vietos sąvoką, aiškinimas.

19 Remiantis pareiga nacionalinės teisės nuostatas aiškinti pagal Bendrijos teisę, Belgijos PVM kodekso 21 straipsnio 3 dalies 7 punktas, kuris Belgijos teisėje įgyvendina Šeštosios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punktą, turi būti aiškinamas pagal šios Direktyvos sąvokas ir jos siekiamą tikslą, nesiremiant Liuksemburgo teise.

20 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pastebėjo, kad klausimas, ar IKKB vykdo ekonominę veiklą, numatytą Šeštosios direktyvos 4 straipsnyje, ir todėl yra PVM apmokestinamieji asmenys, Teisingumo Teisme dar neišspręstas.

21 Jei Liuksemburgo IKKB nelaikytini PVM apmokestinamaisiais asmenimis ir dėl to BBL paslaugų teikimo vieta laikytina Belgija, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pastebi, jog kyla klausimas, ar šios paslaugos galėjo būti atleistos nuo mokesčio pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį.

22 Remdamasis šiomis aplinkybėmis *Tribunal de première instance de Bruxelles* nusprendė procesą sustabdyti ir kreiptis į Teisingumo Teismą su šiais dviem prejudiciniais klausimais:

„— Ar valstybėje narėje įsteigtos investicinės kintamojo kapitalo bendrovės (IKKB), kurių vienintelis tikslas pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvą 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius pagal 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnį yra pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinami asmenys, kai joms suteiktų paslaugų, numatytų tos pačios Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, teikimo vieta yra ta vieta, kur šios IKKB įsisteigę?

— Jei į minėtą klausimą atsakymas būtų neigiamas, norint išspręsti pagrindinę bylą reikia nustatyti, kurios IKKB suteiktos paslaugų rūšys gali būti neapmokestinamos pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį: ar šiuo atveju būtina atskirti pagalbos teikimo paslaugas ir konsultavimą valdymo klausimais nuo valdymo paslaugų siaurąja prasme, kurios nuo pirmųjų skiriasi tuo, kad valdytojams suteikia teises priimti sprendimus dėl valdomo turto administravimo ir disponavimo juo?“

Dėl pirmojo klausimo

23 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar IKKB, kurių vienintelis tikslas pagal Direktyvą 85/611/EEB yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius, yra pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinami asmenys Šeštosios direktyvos 77/388/EEB 4 straipsnio prasme ir todėl paslaugų, numatytų šios Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, suteiktų kitoje nei paslaugų teikėjas valstybėje narėje įsteigtoms IKKB, teikimo vieta yra ta, kur šios IKKB įsteigė savo verslą.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

24 Visos pastabas pateikusios šalys mano, kad IKKB, įsteigtos pagal Direktyvą 85/611, vykdė ekonominę veiklą, dėl kuriuos jos priskiriamos apmokestinamiesiems asmenims pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnį.

25 Šiuo klausimu BBL priminė su finansinėmis priemonėmis susijusią Teisingumo Teismo praktiką, atskiriančią ekonominės veiklos sandorius Šeštosios direktyvos prasme nuo kitų sandorių, visų pirma, 1991 m. birželio 20 d. sprendimą *Polysar Investments Netherlands* (C-60/90, Rink., P. I-3111), 1993 m. birželio 22 d. sprendimą *Sofitam* (C-333/91, Rink., p. I-3013) ir 1996 m. birželio 20 d. sprendimą *Wellcome Trust* (C-155/94, Rink., p. I-3013).

26 KIAVPS veiklos analizė šiuo klausimu turi būti atliekama dviem lygiais: pirma, santykiai tarp KIAVPS ir jo dalyvių ir, antra, tarp KIAVPS ir rinkos.

27 Dėl santykių tarp KIAVPS ir jo dalyvių BBL teigė, kad KIAVPS galima išskirti iš kitų finansinės rinkos subjektų, nes KIAVPS aktyviai vykdo prekybą savo investiciniais vienetais. Šios prekybos metu KIAVPS nustato atlyginimą, atitinkamai vadinamą įstojimo ar išstojimo mokesčiu. Pasirašantis asmuo šiais mokesčiais atlygina už įstojimą ar pasitraukimą iš KIAVPS ir su šiuo įstojimu ar pasitraukimu susijusias paslaugas.

28 Dėl KIAVPS ir rinkos santykių BBL teigia, kad KIAVPS tikslas yra teikti visuomenei paslaugas, panašias į tas, kurias turto valdymo srityje privatūs bankai teikia turtingiems klientams.

29 Manydamas, kad IKKB, kurių veiklą reglamentuoja Direktyva 85/611, yra apmokestinamieji asmenys Šeštosios direktyvos 4 straipsnio prasme, BBL tvirtina, kad šios Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punktas yra taikomas.

30 Belgijos vyriausybė teigia, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką paprasčiausias investicinių vienetų įsigijimas ir turėjimas neturi būti laikomas ekonomine veikla Šeštosios direktyvos prasme, jų turėtojui priskiriant apmokestinamojo asmens statusą (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *Polysar Investments Netherlands* 13 punktą ir 1997 m. vasario 6 d. Sprendimo *Harnas & Helm,* C-80/95, Rink., p. I-745, 15 punktą).

31 Tačiau IKKB vykdyta veikla yra nurodyta Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 4 ir 5 papunkčiuose ir šiose nuostatose nurodyti sandoriai patenka į PVM taikymo sritį, ypač kai jie yra komercinės veiklos, susijusios su derybomis dėl vertybinių popierių, dalis (žr. minėtų sprendimų *Polysar Investments Netherlands* 14 punktą ir *Harnas & Helm* 16 punktą).

32 Graikijos vyriausybė teigia, kad IKKB sudaryti sandoriai nėra paprasčiausiai investuotojo, įsigijusio investicinius vienetus tam, kad juos turėtų ir gautų pelną, kaip yra byloje, kur buvo priimtas minėtas sprendimas *Polysar Investments Netherlands*, veikla, bet organizuotas kapitalo naudojimas perkant ir parduodant perleidžiamus vertybinius popierius. Ši vyriausybė taip pat teigia, kad faktas, jog pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktį specialiųjų investicinių fondų valdymas yra atleistas nuo PVM, reiškia, kad asmenys, dalyvaujantys šiame valdyme, iš esmės yra apmokestinamieji asmenys.

33 Komisija pirmiausiai teigia, kad, net išskyrus Belgiją ir Liuksemburgą, klausimas, ar IKKB yra PVM apmokestinamieji asmenys, valstybėse narėse nėra išspręstas. Nyderlanduose, remiantis *Polysar Investments Netherlands* byla, taip pat kaip Liuksemburge IKKB laikomi neapmokestinamaisiais asmenimis. Belgijoje, Vokietijoje, Danijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje, Airijoje, Italijoje, Portugalijoje ir Jungtinėje Karalystėje IKKB yra laikomi apmokestinamaisiais asmenimis, bet yra atleisti nuo mokesčio.

34 Toliau Komisija teigia, kad valdymo įmonė Direktyvos 85/611 prasme paprastai yra paslaugas teikianti įmonė, už kurias ji gauna valdymo mokestį. Tas faktas, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 6 papunktis aiškiai nustato, jog specialiųjų investicinių fondų valdymas yra atleidžiamas nuo mokesčio, rodo, kad nagrinėjamieji sandoriai patenka į PVM taikymo sritį.

35 Valdymo bendrovė arba fondus valdanti IKKB nepaneigiamai vykdo veiklą, susijusią su materialaus ir nematerialaus turto naudojimu, siekdama gauti nuolatinių pajamų, kaip numatyta Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalyje, ir tuo jos skiriasi nuo holdingo bendrovių, kurios tik turi akcijas. Jei požiūris į fondų valdytojus priklausytų nuo to, ar šią funkciją vykdo atskira valdymo bendrovė, ar pati IKKB, būtų pažeistas PVM neutralumo principas.

Teisingumo Teismo vertinimas

36 Reikia pasakyti, kad pagal Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį apmokestinamasis asmuo yra bet kuris asmuo, savarankiškai vykdantis bet kurią ekonominę veiklą, nurodytą šio straipsnio 2 dalyje. „Ekonominės veiklos" sąvoka, apibrėžta 2 dalyje, apima bet kokią gamintojų, prekiautojų ir paslaugas teikiančių asmenų veiklą, įskaitant ir materialaus bei nematerialaus turto naudojimą, siekiant gauti nuolatinių pajamų. „Naudojimo" sąvoka pagal bendros PVM sistemos neutralumo principo reikalavimus yra susijusi su visais šiais sandoriais, kad ir kokia būtų jų teisinė forma (žr. 1990 m. gruodžio 4 d. Sprendimo *Van Tiem*, C-186/89, Rink., p. I-4363, 18 punktą; 1996 m. liepos 11 d. Sprendimo *Régie dauphinoise*, C-306/94, Rink., p. I-3695, 15 punktą ir 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *EDM*, C-77/01, Rink. p. I-4295, 48 punktą).

37 Pagal Šeštosios direktyvos tikslą, *inter alia* numatantį bendros PVM sistemos, paremtos vienoda apmokestinamojo asmens sąvoka, sukūrimą, šis statusas turi būti nustatomas tik pagal šios Direktyvos 4 straipsnyje numatytus reikalavimus (žr. minėto sprendimo *Van Tiem* 25 punktą).

38 Taip pat reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką paprastas investicinių vienetų įsigijimas ir turėjimas neturėtų būti laikomas ekonomine veikla Šeštosios direktyvos prasme, dėl kurios jų savininkas būtų pripažintas apmokestinamuoju asmeniu. Paprasčiausias kitų bendrovių akcijų įsigijimas nėra turto naudojimas siekiant gauti nuolatinių pajamų, nes iš šio akcijų turėjimo gauti dividendai yra paprasčiausiai nuosavybės turėjimo rezultatas, o ne ekonominės veiklos, numatytos toje pačioje Direktyvoje, padarinys (žr. minėto sprendimo *Harnas & Helm* 15 punktą ir 2003 m. birželio 26 d. Sprendimo *KapHag*, C-442/01, Rink., p. I-6851, 38 punktas). Todėl, jei tokia veikla savaime nėra ekonominė veikla minėtos Direktyvos prasme, taip pat yra ir su šių akcijų pardavimu (žr. minėtų sprendimų *Wellcome Trust* 33 punktą ir *KapHag* 40 punktą).

39 Taip pat paprastas kitų perleidžiamų vertybinių popierių įsigijimas ir pardavimas negali būti laikomas turto naudojimu siekiant gauti nuolatinių pajamų, nes vienintelis atlygis už šiuos sandorius yra galimas pelnas iš šių vertybinių popierių pardavimo (žr. minėto sprendimo *EDM* 58 punktą).

40 Paprastai šie sandoriai savaime negali būti ekonomine veikla Šeštosios direktyvos prasme.

41 Tačiau iš Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies d punkto 5 papunkčio išplaukia, kad sandoriai su vertybiniais popieriais gali būti PVM apmokestinamieji sandoriai. Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad šioje nuostatoje numatyti sandoriai yra tokie, kuriais gaunamos nuolatinės pajamos iš veiklos, peraugančios paprastą vertybinių popierių įsigijimą ir pardavimą, tokios kaip komercinės vertybinių popierių prekybos sandoriai (žr. minėto sprendimo *EDM* 59 punktą).

42 Iš Direktyvos 85/611 1 straipsnio 2 dalies išplaukia, kad IKKB sandoriai yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius. Iš tiesų iš pasirašančiųjų asmenų suteikto kapitalo, perkant investicinius vienetus, IKKB pasirašančiųjų asmenų naudai ir už atlyginimą sudaro ir valdo perleidžiamų vertybinių popierių portfelius.

43 Tokia veikla, kuri perauga paprastą vertybinių popierių įsigijimą ir pardavimą ir kuria siekiama gauti nuolatinių pajamų, yra ekonominė veikla Šeštosios direktyvos 4 straipsnio 2 dalies prasme.

44 Iš to išplaukia, kad IKKB Šeštosios direktyvos 4 straipsnio prasme yra apmokestinamieji asmenys.

45 Todėl, jei paslaugos, numatytos Šeštosios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, suteiktos IKKB, įsisteigusioms kitoje nei paslaugų teikėjas valstybėje narėje, paslaugų teikimo vieta yra ta vieta, kur IKKB turi įsisteigusi savo verslą.

46 Šiuo atveju Belgijos vyriausybė sutinka, kad konsultantų, duomenų apdorojimo ir informacijos teikimo paslaugos, suteiktos IKKB, patenka į Šeštosios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkto trečios įtraukos taikymo sritį, tačiau teigia, kad joms suteiktoms valdymo paslaugoms, kurioms *de jure* ar *de facto* būdinga teisė priimti sprendimus, ši nuostata netaikoma.

47 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, tą generalinis advokatas priminė savo išvados 20 punkte, kad Šeštosios direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkto trečioji ir penktoji įtraukos apima konsultantų paslaugas, banko ir finansinius sandorius.

48 Taigi atsakymas į pirmąjį klausimą turi būti toks: IKKB, kurių vienintelis tikslas pagal Direktyvą 85/611 yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius, yra pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamieji asmenys Šeštosios direktyvos 4 straipsnio prasme ir todėl paslaugų, numatytų tos pačios Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, suteiktų įsteigtoms kitoje nei paslaugų teikėjas valstybėje narėje IKKB, teikimo vieta yra ta, kur šios IKKB įsteigė savo verslą.

Dėl antrojo klausimo

49 Antrasis klausimas buvo pateiktas tuo atveju, jei būtų neigiamai atsakyta į pirmąjį, todėl į jį atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Bylinėjimo išlaidos, kilusios Teisingumo Teismui pateikiant pastabas, nėra atlygintinos, išskyrus pagrindinės bylos šalis.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

Investicinės kintamojo kapitalo bendrovės (IKKB), kurių vienintelis tikslas pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyvą 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo yra iš visuomenės pritraukto kapitalo kolektyvinis investavimas į perleidžiamus vertybinius popierius, yra pridėtinės vertės mokesčiu apmokestinamieji asmenys 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas 4 straipsnio prasme ir todėl paslaugų, numatytų tos pačios Direktyvos 9 straipsnio 2 dalies e punkte, suteiktų kitoje nei paslaugų teikėjas valstybėje narėje įsteigtoms IKKB, teikimo vieta yra ta, kur šios IKKB įsteigė savo verslą.

Parašai.